

50. fejezet

A valódi nevelés sokoldalúsága — Az igazi nevelés többet jelent, mint egy bizonyos tanulmányi képzésben való részvétel. Ennél sokkal szélesebb körű fogalom: magában foglalja a testi erők és szellemi képességek harmonikus fejlődését, Isten szeretetére és tiszteletére tanít, és felkészít az élet kötelességeinek hűséges teljesítésére. {CG 293.1}

A helyes nevelés nemcsak szellemi oktatást nyújt, hanem olyan leckékben is részesít, amelyek a tiszta erkölcs és jó magatartás biztosításához nélkülözhetetlenek. {CG 293.2}

Minden nevelés alapja: megismerni és megérteni Isten akaratát. Az élet minden napján erőfeszítéseket kell tennünk, hogy elnyerjük ezt az ismeretet. Csupán emberi magyarázathoz elsajátítani valamely tudományt majdnem annyi, mint hamis ismeretet szerezni, de Isten és Krisztus megismerése mennyei bölcsességet biztosít számunkra. A nevelés azért vált ennyire zavarossá napjainkban, mert elmulasztják a bölcsességet és az Isten ismeretét felmagasztalni. {CG 293.3}

A kapzsiság és az önző versengés befolyásának elhárítása — Milyen a nevelés jellege napjainkban? Milyen indítékból hallhatunk a leggyakrabban felhívásokat? Önzésből! Amit ma nevelésnek hívnak, sokszor nem más, mint a fogalom elferdítése. Az igazi nevelés ellensúlyozza az önző becsvágyat, a hatalmi törekvést, az emberiség jogainak és szükségleteinek semmibe vételét, amelyek átkai világunknak. Isten tervében minden ember számára van hely. Mindenkinek a legmagasabb szintre kell fejlesztenie képességeit; s ha ebben hűséges, akkor legyen bár képessége sok vagy kevés, tiszteletet érdemel. {CG 293.4}

Isten tervében nincs helye az önző kételkedésnek. Nem bölcsek azok, akik „magukat magukhoz mérvén... magukat ajánlják” (II.Kor. 10:12). Mindent, amit cselekszünk, tegyük azzal az erővel, amit Isten ad (I.Pt. 4:11). Értékes az a szolgálat és nevelés, amit ezeknek az elveknek a megvalósítása által nyerhetünk. Azonban napjaink sok nevelési módszere nagyon eltér ettől! Már a legkisebbeket versengésre és vetélkedésre buzdítják, és az önzést táplálják bennük, amely minden rossz gyökere. {CG 294.1}

A minta Édenben adatott — A világ kezdetén alapított nevelési rendszer a minta minden korszak számára. Ezeknek az elveknek a szemléltetésére az Úr mintaiskolát alapított az Édenben, ősszüleink otthonában. Az Éden kertje volt a tanterem, a természet a tankönyv, maga a Teremtő a tanító, és ősszüleink a tanulók. {CG 294.2}

A tanítók Mestere — Tanítványai felkészítésénél a Megváltó a kezdetben alapított nevelési tervet követte. Az elsőként kiválasztott tizenkét tanítvány alkotta Jézus családját. Vele voltak a háznál, az asztalnál, a belső szobában, a mezőn. Elkísérték útjaira, osztoztak próbáiban és viszontagságaiban, és erejükhez mérten csatlakoztak munkájához. {CG 294.3}

Jézus néha akkor tanította őket, amikor együtt ültek a hegyoldalon, a tengerparton, egy halászhajóban, vagy éppen úton voltak. Bármikor szólt a sokasághoz, a tanítványok alkották a belső kört. A közelébe húzódtak, hogy egyetlen szót se mulasszanak el tanításából. Figyelmesen hallgatták, és sóvárogtak, hogy megértsék azokat az igazságokat, amelyeket tanítaniuk kell majd minden országban és minden korszakban. {CG 295.1}

Az igazi nevelés magában foglal gyakorlatot és elméletet — A gyermek- és ifjúkorban a gyakorlati és az elméleti oktatást egyaránt meg kell alapozni... {CG 295.2}

A gyermekeket rá kell szoktatni, hogy részt vegyenek a háztartási munkákban. Meg kell tanítani nekik, hogyan segíthetnek szüleiknek az olyan apró feladatokban, amelyeket ők is könnyen el tudnak látni. Elméjük gondolkodásra kell készíteni, memóriájukat igénybe kell venni, hogy emlékezzenek kitért feladatokra. Miközben megszokják, hogy hasznossá teszik magukat, megtanulják a korukhoz illő gyakorlati munkavégzést is. {CG 295.3}

Nem a jót választanák — Az olyan nevelést, amely felkészít a gyakorlati életre, a fiatalok természetükből fakadóan nem választanák. Ők saját elképzeléseiket, ízlésüket követik, saját kedvüknek és hajlamaiknak

engednének inkább. Ám ha szüleiknek helyes nézeteik vannak Istenről és az igazságról, valamint azokról a hatásokról és társas kapcsolatokról, amelyeknek körül kell venniük gyermekeiket, érezni fogják a rajtuk nyugvó, Istentől kapott felelősséget, hogy gondosan irányítsák a tapasztalatlan fiatalokat. {CG 295.4}

Nem az a cél, hogy megmeneküljenek az élet terheitől — Véssétek a fiatalok lelkébe ezt a gondolatot: a nevelésnek nem az a feladata, hogy megóvjon az élet terheitől, hanem az, hogy megkönnyítse munkájukat jobb módszerek megtanulásával és magasabb célok elérésével! Tanítsátok meg őket arra, hogy az élet igazi célja nem a lehető legnagyobb nyereséget biztosítani maguknak, hanem tisztelni Teremtőjüket azáltal, hogy elvégzik a rájuk szabott részt a világért folyó munkában, és segítő kezet nyújtanak azoknak, akik gyengébbek és tudatlanabbak, mint ők. {CG 295.5}

Felébreszteni a szolgáló lelkületet — A mindennapokban a Krisztusért végzett apró szolgálatok formálják legeredményesebben a gyermekek jellemét, és életüket az önzetlen szolgálat útjára terelik. A szülők és tanítók feladata, hogy ezt a lelkületet felébresszék, ébren tartsák és megfelelő mederbe tereljék. Ennél fontosabb munkájuk nem is lehetne! A szolgálat lelkülete a menny lelkülete. Angyalok támogatnak minden olyan erőfeszítést, amely ennek a kialakítására és ébrentartására irányul. {CG 296.1}

Az ilyenfajta nevelésnek Isten Igéjén kell alapulnia. A maguk teljességében csak az Igében található meg e nevelés alapelvei. Alapozzuk a Szentírásra mind a tanulást, mind a tanítást! A legfontosabb tudás az Istenismeret, és Isten küldöttének, Jézusnak a megismerése. {CG 296.2}

Az erkölcsi nevelést a szellemi műveltség fölé kell helyezni — A gyermeknek nagy szüksége van megfelelő nevelésre, hogy hasznos feladatot láthasson el a világban. De minden olyan nevelés, amely a szellemi műveltséget az erkölcsinél többre értékeli, tévúton jár. A szülők és nevelők legfőbb célja a gyermekek és fiatalok irányítása, jellemük fejlesztése, csiszolása és finomítása legyen. {CG 296.3}

Cél: a jellemépítés — A nevelés legfőbb célja, hogy olyan bölcsességet és fegyelmezettséget nyújtson, mely a jellem legjobb fejlődését biztosítja, s felkészíti a lelket az örök életre. Az örökkévalóságot ne hagyjátok ki terveitekből! A legmagasabb szintű nevelés a kereszténység tudományát adja át a gyermekeknek. Gyakorlati ismeretet nyújt számukra Isten útjairól és módszereiről, s abban a bölcsességben részesíti őket, amelyben Jézus részesítette tanítványait, Atyja jelleméről adott tanításaiban. {CG 296.4}

Nevelés, amely irányít és fejleszt — Ideje van a gyermekek fegyelmezésének, és ideje a fiatalok nevelésének. Nagyon fontos, hogy az iskolában nagymértékben egyesítsék mindkettőt. A gyermekeket lehet a bűn, és lehet az igaz tettek szolgálatára is nevelni. A fiatalok korai nevelése határozza meg jellemük alakulását mind a világi, mind a vallásos életükre nézve. Salamon mondja: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.” (Péld. 22:6) Ez az utasítás félreérthetetlen. Salamon tanácsa annyit jelent, hogy irányítsunk, neveljünk, fejlesszünk. {CG 297.1}

Ahhoz, hogy a szülők és tanítók teljesítsék e kívánalmakat, előbb maguknak kell megérteni „azt az utat”, amelyen a gyermeknek járnia kell. Ez többet jelent a könyvek pusztá ismereténél. Magában foglalja mindazt, ami jó és erényes, igaz és szent. Meghatározza, hogy mi a mértékletesség, istenfélelem, testvéri szeretet, s az Isten és egymás iránti szeretet a gyakorlatban. Ahhoz, hogy elérjük a célt, figyelniük kell a gyermek testi, szellemi, erkölcsi és vallásos nevelésére. {CG 297.2}

Felkészítés Isten szolgálatára — Az apákra és anyákra hárul a felelősség, hogy keresztény nevelést nyújtsanak a rájuk bízott gyermekeknek. Semmilyen elfoglaltság ne kösse le annyira idejüket és energiájukat, hogy gyermekeiket hagyják sodródni, s eltávolodni Istentől. Ne engedjétek, hogy kicsússzanak kezeitekből, s a hitetlenek szerezzék meg őket! {CG 297.3}

Minden erőttökkel igyekezzetek megakadályozni, hogy magukévá tegyék a világ lelkületét! Készítsétek fel őket Isten szolgálatára. Legyetek ti az Isten emberi kezei, tegyétek alkalmassá magatokat és gyermekeiteket az örök életre. {CG 298.1}

Tanítás Isten szeretetére és félelmére — Keresztény szülők! Nem vizsgáljátok meg Krisztus kedvéért

gyermekeitekhez fűződő vágyaitokat és céljaitokat, hogy meglássátok: kiállják-e Isten törvényének próbáját? A legfontosabb, amit el kell sajátítaniuk: Isten szeretete és félelme. {CG 298.2}

Idejétmúlt nevelés? — Az olyan nevelést, amely maradandó, mint az örökkévalóság, sokan idejétmúlnak és nemkívánatosnak tekintik. A gyermekek nevelését, jellemük építését és az Úr útján való vezetésüket szükségtelennek tartják, s elhanyagolják. Ám ha azt akarjátok, hogy gyermekeitek győztesként lépjenek be Isten városának kapuján, akkor tanítsátok őket az Úr félelmére és Isten parancsolatainak megtartására. {CG 298.3}

Soha meg nem szűnő, örök folyamat — Földi életünk rendeltetése, hogy felkészítsen bennünket az örökkévaló életre. Az itt elkezdődött nevelés nem fejeződik be ebben az életben, hanem az örökkévalóságon át tart, egyre többre tanít meg, és soha nem lesz vége. Mindjobban feltárul a megváltás tervében rejlő isteni bölcsesség és szeretet. A Megváltó, miközben gyermekeit az élő vizek forrásaihoz vezeti, az ismeretek gazdag tárházát nyitja meg előttük. Isten csodálatos munkája, a világegyetem teremtésében és fenntartásában megmutakozó hatalma napról napra új szépségében tárul majd eléjük. Az Isten trónjáról sugárzó fényben a titkok eltűnnek, és az ember elcsodálkozik azoknak a dolgoknak az egyszerűségén, amelyeket azelőtt nem értett. {CG 298.4}